

תת"ע 6600/07/15 - מדינת ישראל נגד האדי גאנם

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה
תת"ע 6600-07-15 מדינת ישראל נ' גאנם האדי
דו"ח תעבורה 90504407405
18 ספטמבר 2017

לפני כבוד השופטת כרמית פאר גינת
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמים האדי גאנם

נוכחים:

מטעם המאשימה - עו"ד מרקוביץ

מטעם הנאשם - עו"ד מג'אדלי מהסניגוריה הציבורית

הנאשם - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. בכתב האישום בתיק זה מיוחסת לנאשם עבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר, בכך שביום 7.4.15, בשעות הלילה, נהג ברכבו, מסוג הונדה, במהירות של 190 קמ"ש, במקום מהירות מותרת של 100 קמ"ש.
2. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום (ישיבת יום 20.12.16).

עמוד 1

3. טרם גזירת דינו הופנה הנאשם לשירות המבחן למבוגרים. שירות המבחן, אשר ערך תסקיר בעניינו של הנאשם, התרשם כי בפניו אדם נורמטיבי. קצינת המבחן התרשמה כי מדובר במי "שנטל אחריות מלאה על מעשיו", וכי הוא מבין את הפסול הגלום בעבירה. עוד ציינה קצינת המבחן כי מדובר בנאשם המבין היטב (בהיותו שוטר) את גבולות החוק, וכי הוא "מאופיין בערכים חיוביים".
4. קצינת המבחן אף התרשמה כי עצם קיומו של ההליך המשפטי היה בעל אפקט מרתיע על הנאשם, וכי הטלה של עונש מאסר, גם אם זה ירוצה בעבודות שירות, עלול לפגוע בעבודתו של הנאשם כשוטר.
5. עוד מתאר תסקיר שירות המבחן את דבריו של הנאשם כי חווה תקופה של איומים אישיים, אשר בשלם הוא חווה באותה עת מצוקה רגשית שהשפיעה על שיקול דעתו. לנוכח אלה, המליצה קצינת המבחן על ענישה בדרך של צו של שירות לתועלת הציבור, "שהנה קונקרטי ובצידה תרומה לחברה, תביא להפחתת הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצידו [של הנאשם]".
6. יצוין כי הממונה על עבודות שירות מצא את הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות.
7. בטיעונים לעונש ציין בא-כוח המאשימה כי הנאשם נוהג משנת 2003 (דהיינו נהג 12 שנים טרם ביצוע העבירה נשוא כתב האישום), וכי לחובתו שלוש הרשעות קודמות, האחת מהן עבירה דומה (משנת 2010).
8. עוד ציין בא-כוח המאשימה כי יש מקום להשית על הנאשם עונש של מאסר, לאור העובדה כי מדובר "במהירות קצה" (עמ' 6 לפרוטוקול, שורה 4), הגם שלא ציין מה מתחם הענישה הראוי בהקשר זה (אך הפנה לפסק דינו של בית המשפט העליון ברע"פ 5250/12 מוחמד אבו גוידר נ' מדינת ישראל (14.1.13)).
9. בנסיבות אלה, ותוך שבא-כוח המאשימה מצוין כי מתחם הענישה הנוגע לפסילת רשיון הנהיגה נע, בנסיבות אלה, בין שנה וחצי של פסילה בפועל לחמש שנות פסילה, ביקשה המאשימה להשית על הנאשם "מאסר, פסילה ארוכה וממושכת, מאסר מותנה, פסילה מותנית וקנס" (עמ' 6 לפרוטוקול, שורה 5).
10. בא-כוחו של הנאשם ציין כי מדובר בשוטר, אשר נוהג במסגרת עבודתו אלפי קילומטרים. הוא ציין כי בנסיבות כאלה, הרשעתו של הנאשם כאן היא בגדר "מעידה חד פעמית" (שם, שורה 15). עוד הוא ציין כי באותה תקופה שבה נעברה העבירה נשוא כתב האישום הנוכחי היה הנאשם תחת לחץ אישי רב, שעה שהוא ובני משפחתו היו מאויימים, תוך שהנאשם חושש כי יפגעו בו ובבני משפחתו.
11. עוד ציין בא-כוחו של הנאשם כי מאז נעברה העבירה נשוא כתב האישום, תקופה של כשנתיים ימים, לא רק שהנאשם לא עבר עבירות נוספות (עמ' 9 לפרוטוקול, שורות 15-16), אלא "שרף האכיפה בעבירות מהירות

הועלה" (שם, שורות 20-21). הוא אף הפנה לכך שמדובר במי שרשיון הנהיגה נחוץ לו לפרנסתו, וכן על מנת ללוות את אביו, החולה בסרטן, לטיפולים רפואיים (עמ' 10 לפרוטוקול, שורות 5-6).

12. בא-כוחו של הנאשם הפנה לשורה של פסקי דין, דוגמת גזר דינו של בית המשפט השלום בפתח תקווה, ב-תע"א 3576-08-16 **מדינת ישראל נ' יוסף אל צראיעה** (7.5.17), שם הורשע הנאשם בנהיגה במהירות של 182 קמ"ש במקום מהירות מותרת של 90 קמ"ש. בית המשפט שם גזר על הנאשם עונש פסילה של שישה חודשים בפועל (ללא רכיב כלשהו של מאסר, אפילו לא על תנאי), וזאת לנאשם אשר אין חולק שהיה לו ותק נהיגה קצר, וכי לחובתו היו עבירות דומות קודמות, שכן הופעלה בעניינו פסילה מותנית.

וכן, למשל, תת"ע (בימ"ש שלום פתח תקווה) 1348-01-15 **מדינת ישראל נ' אורי מנסור** (15.6.15), שם מצא בית המשפט לנכון להשית על נאשם, אשר נהג במהירות של 172 קמ"ש במקום מהירות מותרת של 110 קמ"ש, עונש של פסילה בפועל של רשיון הנהיגה למשך חמישה חודשים, ללא רכיב מאסר כלשהו. זאת, למרות שוותק הנהיגה של הנאשם שם היה קצר (כארבע שנים).

13. לאור אלה, ביקש בא-כוחו של הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהשית על הנאשם עונש של שירות לתועלת הציבור, במקום רכיב המאסר לו עתרה המאשימה.

14. כפי שציינתי במקומות אחרים, ההפניה לפסיקתו של בית המשפט העליון בעניין **אבו גוידר** (שלעיל), אינה רלוונטית למקרה כמו זה הנוכחי. שם לא רק שדובר במי שנהג במהירות של 195 קמ"ש, אלא במי שחרף גילו הצעיר (קרי ותק נהיגתו הקצר) "הצליח" לצבור לא פחות מ-17 הרשעות קודמות. קרי, מדובר "בעברייני תנועה רצידיוויסט". בית המשפט העליון שם (מפי כב' השופט סולברג) ציין כי המאסר, במקרים של נהיגה במהירות גבוהה הוא נדיר, אך אינו בלתי קיים. שם היה מקום להשית עונש של מאסר גם לאור העבר התעבורתי העשיר של הנאשם שם, כמו גם העובדה כי הנאשם ניהל שם הוכחות ולא "לקח אחריות" על העבירה בה הורשע.

15. דווקא ההפניה שנעשתה על ידי בא-כוח המאשימה, לדברים שנאמרו על ידי בית המשפט המחוזי בבאר שבע בעניין **טוסון** (עפ"ת 6059-01-13 **מדינת ישראל נ' איתי טוסון** (18.2.13)) מחלישה את טיעוניה הנוכחיים של המאשימה. הנאשם שם נהג במהירות של 187 קמ"ש, במקום מהירות מותרת של 100 קמ"ש. דהיינו, נסיבות עבירה הדומות באופן ממשי לאלה שבפנינו.

16. דא עקא, ששם דובר במי שוותק הנהיגה שלו קצר (שנתיים וחצי). בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם שם פסילה בפועל של רשיון הנהיגה לתקופה של 15 חודשים, זאת מבלי שהוא מתערב בקביעתו של בית המשפט השלום כי אין להשית על נאשם זה רכיב כלשהו של מאסר.

17. במקרה הנוכחי אני סבורה כי תפקידו של הנאשם, עבודתו, תוחם את מתחם הענישה הראוי משתי נקודות מבט: מצד אחד, מדובר בשוטר, מי שאורח חייו נורמטיבי ותרומו לחברה משמעותית. מדובר במי שנוהג

במסגרת עבודתו קילומטרים רבים, כך שעברו התעבורתי (בתקופת נהיגה של 12 שנים עד לעברה נשוא כתב האישום) הוא אכן מקל. מצד שני, דווקא כאשר מדובר בשוטר, הנורמות המצופות ממנו גבוהות יותר.

18. שוטר צריך לדעת להתמודד עם מצבי לחץ (דוגמת המשבר האישי שפקד את הנאשם באותה עת, שעה שהוא ומשפחתו היו מאויימים), ולא לתת למצבי לחץ להביא אותו לעבור עבירה כמו זו הנוכחית. שוטר צריך לדעת כי סטנדרט ההתנהגות המצופה ממנו גבוה יותר, וכי עליו לשמש דוגמה ציבורית. הפגיעה באינטרס הציבורי הנוצרת כאשר שוטר עובר עבירה כמו זו הנוכחית גדולה יותר.

19. על כן, לתפיסתי, שעה שמדובר בשוטר, והגם שאכן הסנגור (ואף המאשימה, בהפנייתה לפרשת **טוסון**) הציג פסיקה לפיה לא מוטלים במקרים מסוג זה עונשי מאסר, יש מקום לרכיב ענישה נוסף על הפסילה של רשיון הנהיגה והקנס.

20. הבאתי בחשבון גם את העובדה כי הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום, תוך שהוא חוסך בזמן שיפוטי ניכר. בדבריו בפני הנאשם הביע חרטה (חרטה שגם שירות המבחן התרשם כי היא כנה), והדגיש את הנסיבות החריגות שהביאו אותו לנהוג במהירות גבוהה, מעל המותר.

21. בנסיבות הכוללות אני סבורה כי מתחם הענישה ההולם לנאשם הינו כזה שתחילתו בפסילה של רשיון הנהיגה, פסילה בפועל, לתקופה של 5 חודשים, ללא רכיב כלשהו של מאסר (אף לא מותנה), ועד לפסילה בפועל של רשיון הנהיגה לתקופה של 18 חודשים, כאשר נילוה לפסילה זו רכיב של מאסר היכול להגיע עד לחודשיים מאסר שירוצו בעבודות שירות. כל זאת, כאשר נילוים גם עונשים של פסילה מותנית וקנס.

22. במקרה הנוכחי, ולאור אופי עבודתו של הנאשם ולסטנדרט הזהירות הגבוה הנדרש ממנו בעבודה זו, אני סבורה כי יש לאמץ את המלצות שירות המבחן, ולהשית על הנאשם, חלף עונשי מאסר (בין בפועל ובין מותנה) צו של שירות לתועלת הציבור.

23. לאור צו זה, שיש בו משום ענישה ממשית התורמת לחברה, כפי שציינה קצינת המבחן, אין מקום למצות את הדין עם הנאשם בהטלת עונש הפסילה בפועל של רשיון הנהיגה, ולהעמידו בתווך שבין רף הענישה העליון והתחתון בהקשר זה.

24. לאור כל אלה, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. צו שירות לתועלת הציבור. הנאשם ירצה 120 שעות שירות לתועלת הציבור. בהתאם לתסקיר שירות המבחן יחל לרצות את צו השל"צ במסגרת הספרייה הציבורית בפקיעין. הודע לנאשם כי היה ולא יבצע את צו השל"צ, רשאי בית המשפט לדון אותו פעם נוספת, ולהטיל עליו עונשים אחרים וחמורים יותר.

- ב. אני פוסלת את הנאשם מלהחזיק או לקבל רשיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים. ריצוי הפסילה יחל לא יאוחר מיום 1/11/17 לאחר הפקדת רישיון במזכירות בית המשפט.
- ג. אני פוסלת את הנאשם מלהחזיק או לקבל רשיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, וזאת על תנאי, ל-3 שנים מהיום, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור את העבירה בה הורשע (דו"ח הזמנה לדין) ו/או כל עבירה המנוייה בתוספת הראשונה ו/או השנייה לפקודת התעבורה, ויורשע בגינה.
- ד. אני מטילה על הנאשם קנס בשיעור של 2,500 ₪. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, הראשון בהם ביום 1.12.17, והאחרים בכל 1 בחודש שלאחר מכן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ז אלול תשע"ז, 18/09/2017 במעמד הנוכחים.

כרמית פאר גינת, שופטת

ניתנה והודעה היום כ"ז אלול תשע"ז, 18/09/2017 במעמד הנוכחים.

כרמית פאר גינת, שופטת

